

C121 – ECO11

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

8 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de stand van zaken met betrekking tot de erkenning van de VLAO-aanspreekpunten

1

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goeij

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de stand van zaken met betrekking tot de erkenning van de VLAO-aanspreekpunten

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag om uitleg gaat over de erkenning van de lokale antennes van VLAO. Ik heb hierover een tijdje geleden al een vraag gesteld, bij de eerste lancering van de oproep voor kandidaten voor lokale antennes van VLAO.

Toen waren er zestien kandidaturen. Mevrouw de minister, als antwoord op mijn vraag over de procedure zei u dat er met acht kandidaten ook een concreet onderhoud was geweest over de aanstelling als concrete lokale antenne van VLAO. Toen was het de bedoeling om tegen begin 2007 ook operationeel te zijn. Naast de vijf provinciale antennes van VLAO, zouden er als aanvulling ook drie tot tien lokale antennes per provincie komen, voor de uitbouw van een fijnmazig netwerk van VLAO-punten.

Mevrouw de minister, in uw beleidsbrief hebt u al op de problematiek gewezen en gezegd dat we de timing een beetje moeten herzien. Er zou dus een nieuwe oproep gelanceerd worden, nadat de regering de erkenning en subsidiëring van de inrichters van de lokale punten heeft goedgekeurd. Dat is eind januari gebeurd en eind februari werd de oproep gelanceerd naar kandidaten voor de invulling van de lokale antennes van VLAO.

Tegelijkertijd – toeval of niet – verscheen er ook een interview in De Tijd met de verantwoordelijke van de federale ondernemingsloketten, die zich nog altijd vragen stelt over het onvoldoende op elkaar afgestemd zijn van de federale ondernemingsloketten en de lokale antennes van VLAO. Hij zegt dat het voor de Vlaamse ondernemer nog altijd niet duidelijk is wat nu juist de federale of de Vlaamse bevoegdheid is. Er is nu een eenloketsysteem op federaal niveau, maar nu komen de VLAO-aanspreekpunten daarnaast. Er blijven dus twee kanalen, wat de eenduidigheid niet doet toenemen.

Mevrouw de minister, ook staatssecretaris Van Quickenborne heeft daar in het verleden al eens com-

mentair op geleverd. Uw antwoord was toen dat de federale ondernemingsloketten zich natuurlijk kunnen inschrijven in het fijnmazige netwerk van VLAO-aanspreekpunten.

Mevrouw de minister, de nieuwe oproep is eind februari gelanceerd. Loopt die goed? Is de timing uit uw beleidsbrief, om tegen juni effectief over te gaan tot de erkenning, realistisch ingeschat en haalbaar?

Na de eerste oproep werden zestien kandidaturen ingediend, waarvan er acht werden gecontacteerd voor verdere onderhandelingen. Wat is het statuut van die acht kandidaten? Moeten die zich opnieuw kandidaat stellen of hebben ze al een parcours afgelegd?

Was er over de problematiek van de ondernemingsloketten overleg tussen de Vlaamse Regering en het federale niveau, om de ondernemingsloketten te laten inschuiven in het fijnmazige netwerk van lokale VLAO-aanspreekpunten? Gaan de ondernemingsloketten zich kandidaat stellen om als VLAO-aanspreekpunt te fungeren of niet?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat de inleiding en de vragen van de heer Van den Heuvel zeer duidelijk waren. Ik ga ze dan ook niet herhalen, maar ik wil er wel een aspect aan toevoegen.

Mevrouw de minister, enkele weken geleden antwoordde u op een actuele vraag over het preventieve bedrijfsbeleid dat er op 8 maart een vergadering van het VESOC zou plaatsvinden. Kunt u ons vandaag inzicht geven in het standpunt dat u zult innemen? Er bestaat toch een link tussen het fijnmazige netwerk en het SERV-advies met betrekking tot het preventief bedrijfsbeleid. Welke houding zult u op dit VESOC-overleg aannemen?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van Malderen, dat is een totaal andere topic, maar ik denk dat u over de datum niet correct bent geïnformeerd. Het informele VESOC-overleg heeft morgenochtend om acht uur plaats. Ik behoud ons standpunt uiteraard voor de discussie binnen VESOC.

Mijnheer Van den Heuvel, voor een deel vraagt u naar de bekende weg. U kent heel goed de voorgeschiedenis en weet welke peripetieën we met dit dossier hebben

doorlopen. We kregen, cru gezegd, te maken met een machtsstrijd tussen twee grote organisaties uit het middenveld en de leiding van VLAO. Zo simpel is het.

We hebben geprobeerd om dat creatief op te lossen. De Raad van State heeft gezegd dat we een decretale rechtsgrond nodig hebben, dus is er wat vertraging ontstaan, want we hebben in het programmadecreet die decretale rechtsgrond geschapen. We hebben dat, tegen mijn zin, via het programmadecreet gedaan, maar het was een oplossing om juridisch correct te werken en om tegemoet te komen aan de opmerkingen. Dat heeft natuurlijk zijn tijd nodig. We hebben voor de kortste en snelste weg gekozen.

Op 26 januari 2007 keurde de Vlaamse Regering het besluit goed tot erkenning van inrichters van VLAO-aanspreekpunten en van VLAO-aanspreekpunten zelf. Op 26 februari 2007 verscheen een oproep om kandidaturen in te winnen voor inrichters van VLAO-aanspreekpunten en VLAO-aanspreekpunten. Het doel van de oproep is het daadwerkelijk opzetten en operationeel maken van een fijnmazig netwerk van aanspreekpunten voor ondernemers. Het is de toepassing van het principe 'multiple front office, single back office'. Deze oproep is gericht aan alle mogelijke privépartners, organisaties, verenigingen en vennootschappen met een aangetoonde aanwezigheid op het middenveld en die actief zijn op het vlak van de dienst- en adviesverlening aan ondernemers en zelfstandigen, zowel starters als doorgroeiers.

De erkenning verloopt in twee fasen. Eerst worden de inrichters van VLAO-aanspreekpunten erkend en daarna worden, binnen de organisaties die erkend zijn als inrichter, de VLAO-aanspreekpunten zelf erkend. In de eerste fase worden de kandidaat-inrichters geëvalueerd en geselecteerd aan de hand van een aantal criteria. Hun doel moet in de dienst- en adviesverlening liggen. Ze moeten actief zijn over het hele Vlaamse Gewest. Ze moeten blijk geven van deskundigheid in adviesverlening. Ze moeten over de nodige administratieve structuur beschikken, hun hoofdbestuur in België hebben en ze moeten professioneel worden geleid. Ze moeten een aantoonbare band hebben met de doelgroep van hun werking, meer bepaald de ondernemers, zowel vennootschappen als zelfstandigen. Bovendien moeten de kandidaat-inrichters aantonen dat ze eerstelijnsadvies kunnen verstrekken. Ze moeten bereid zijn een samenwerkingsovereenkomst te sluiten met VLAO en zich verplichten tot een regelmatige rapportering aan mijn diensten.

De erkenning van VLAO-aanspreekpunten vervolledigt de procedure. De kandidaat-aanspreekpunten moeten behoren tot een erkende inrichter. Er zijn een aantal criteria om erkend te worden als lokaal aanspreekpunt. Er moet een fysieke aanwezigheid zijn met de nodige infrastructuur, open en bereikbaar gedurende 6 uur per

dag, tussen 9 en 17 uur. Ze moeten door middel van een uithangbord ken- en herkenbaar zijn als lokaal VLAO-aanspreekpunt. Zoals de heer Van den Heuvel aanhaalt, kunnen per provincie drie tot tien van deze lokale aanspreekpunten worden erkend. Hierdoor wordt het fijnmazige netwerk dichtbij de ondernemer, op een efficiënte manier verspreid over Vlaanderen en wordt het zeer laagdrempelig en fysisch bereikbaar.

Zoals ik op 17 november 2005 in deze commissie antwoordde op een andere vraag van u, is er op 4 juli 2005 al een oproep geweest voor het indienen van blijken van belangstelling voor de erkenning als inrichter van VLAO-aanspreekpunten en van aanspreekpunten zelf. De 16 die zijn ingegaan op de eerste oproep kunnen aan de hand van deze nieuwe oproep hun destijds getoonde belangstelling handhaven en concretiseren door nu hun aanvraag in te dienen. Dit geldt uiteraard ook voor de 8 waarmee destijds verdere gesprekken zijn gevoerd.

Aangezien de oproep verschenen is op 26 februari 2007 en de kandidaturen kunnen worden ingediend tot 23 april 2007, heb ik op dit ogenblik nog geen volledig zicht op de ingediende kandidaturen.

De 16 kandidaten die zijn ingegaan op de eerste oproep van 4 juli 2005 zijn niet zeker van een erkenning als VLAO-aanspreekpunt. Alle ingediende dossiers worden geëvalueerd en beoordeeld conform de criteria die ik in antwoord op uw eerste vraag heb opgesomd. Er is nu ook in een vergoeding voorzien die staat tegenover de erkenning. Daarvoor is 1,5 miljoen opgenomen in de begroting.

Alle mogelijke privépartners, organisaties, verenigingen en vennootschappen met een aangetoonde aanwezigheid op het middenveld en die actief zijn op het vlak van de dienst- en adviesverlening aan ondernemers en zelfstandigen, kunnen hun kandidatuur indienen bij deze oproep. Dit impliceert ook de ondernemingsloketten. De ondernemingsloketten krijgen geen voorrang op andere kandidaten. Elke kandidatuur wordt geëvalueerd op basis van de criteria die ik hiervoor heb opgesomd, zowel de inrichters als lokale aanspreekpunten zelf.

De finaliteit en doelstelling van de ondernemingsloketten en de VLAO-aanspreekpunten zijn verschillend. De eerste vervullen administratieve en legale, federale formaliteiten, en de tweede geven advies en begeleiden de ondernemers in hun contacten met de Vlaamse administratie. Het is niet de bedoeling om met de uitbouw van het VLAO fijnmazig netwerk via deze call de federale ondernemingsloketten en de VLAO-aanspreekpunten te verenigen. Het is slechts in de mate dat de ondernemingsloketten in hun kandidatuurstelling aantonen dat ze voldoen aan de criteria als inrichters en lokaal aanspreekpunt voor VLAO, dat ze in hun dienstverlening aan de ondernemers zowel federale

administratieve formaliteiten als Vlaamse adviesverlenende en begeleidende diensten, laagdrempelig kunnen aanbieden. Het ene sluit het andere niet uit. Het is niet omdat men ondernemersloket is dat men geen VLAO-aanspreekpunt kan zijn, maar daardoor heeft men geen voetje voor. Ze moeten dus voldoen aan onze criteria.

Wat mij betreft, kunnen we beide samenbrengen, maar ik denk dat we dan nog een tijdje bezig zijn. Gaan we de federale ondernemingsloketten Vlaams maken? Of gaan we de VLAO-aanspreekpunten federaal maken? Het oogmerk is anders en op federaal niveau is niet alleen de staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging betrokken bij de ondernemingsloketten, maar ook de ministers van Economie en Middenstand.

Als we die oefening willen doen, moeten we een akkoord bereiken dat geen betrekking heeft op een deel van België, maar dan gaat het wel degelijk over de drie gewesten. Ik denk dat we dan voor een tijd vertrokken zijn.

Ik denk dat de oplossing waarvoor we hebben gekozen de goede is, want niemand wordt uitgesloten. Als de federale ondernemingsloketten zeggen dat ze hierdoor een breder gamma van diensten kunnen aanbieden aan zelfstandigen en ondernemers, doen ze mee en kunnen ze als VLAO-aanspreekpunt optreden.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan er grotendeels mee akkoord gaan, ook met uw stelling over de afstemming tussen de VLAO-aanspreekpunten en de federale ondernemingsloketten.

Het is heel belangrijk dat we de timing halen. Eind april wordt de procedure afgesloten, maar ik ga ervan uit dat we wellicht nog voor het zomerreces iets vernemen.

Minister Fientje Moerman: We gaan het zo snel mogelijk afhandelen. Het belangrijkste was de timing te handhaven om de oproep te lanceren. Als we de oproepingstijd en de tijd voor evaluatie bepalen, zal dat ook worden gerespecteerd.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik denk dat dat het belangrijkste is om tot een fijnmazig netwerk te komen. Dan ligt de bal eigenlijk in het kamp van de federale ondernemingsloketten, om te bepalen of ze al of niet meespelen in het spel dat werd uitgetekend door de Vlaamse overheid.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, het was inderdaad een lapsus om over 8 maart te spreken. U hebt wel degelijk 9 maart gezegd.

Ik ben het niet volledig met u eens als u zegt dat het een volledig andere topic is. Het decreet legt de verantwoordelijkheid voor het preventief bedrijfsbeleid bij VLAO. Tot op vandaag hebben we geen duidelijkheid over hoe dat georganiseerd zal worden. Ik betreur een beetje dat we in het duister blijven en hoop dat we zo snel mogelijk uitsluitel krijgen.

Minister Fientje Moerman: We hebben heel lang moeten wachten op een eensgezind standpunt van de SERV. De SERV moest op 18 januari 2006 bij mij komen om het standpunt toe te lichten, maar er was geen standpunt. Dus had het geen zin dat de SERV bij mij kwam.

Men is verder blijven praten tot er een standpunt was, maar ik wil morgen eerst met de SERV overleggen. Mijnheer Van Malderen, u hebt gelijk dat het ook betrekking heeft op het VLAO-decreet, maar met de aanspreekpunten heeft het niks te maken.

Mijnheer Van Malderen, ik weet dat er bij uw partij een gevoeligheid is en dat er schrik is dat ik dat onder de mat wil vegen, maar dat is niet het geval.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
